

VIMIANZO**Herido en un pie un hombre de Castrelo**

Un helicóptero trasladó ayer al hospital de Santiago a un hombre de Castrelo que sufrió heridas muy graves en un pie al caerle parte de un muro de piedra que estaba construyendo en casa de una de sus hijas. El accidentado fue llevado en ambulancia al PAC de Vimianzo, donde los médicos lo atendieron y estabilizaron hasta la llegada de la aeronave.

SERANTES**Vídeo sobre la mina de caolín**

El local de la asociación de vecinos de Serantes, en Laxe, acogerá el próximo sábado la presentación de un vídeo documental sobre la mina de caolín, que lleva el título de Kao-lines de Lage S.L. Antes de la proyección habrá una presentación del geólogo Ángel Ferrero, que Instituto Geológico y Minero de España y otra del historiador Luis Giadás. La actividad se completará con la exposición de maquetas de la mina. Además, a los asistentes se les obsequiará con *Comarca Natural de Bergantiños*.

BUENOS AIRES**Inauguración de la reforma de la ACB**

El presidente de la Diputación, Diego Calvo, asistirá mañana en Buenos Aires (Argentina) a la inauguración de las obras de reforma de la sede de la Asociación Benéfica Cultural del Partido de Corcubión, más conocida como ABC. Las obras que se han llevado a cabo consisten en la instalación de una serie de paneles divisorios y la mejora del salón principal. Los trabajos fueron financiados por el organismo provincial. Además del acto protocolario habrá también una cena.

CAMARIÑAS**Nuevo concurso de escaparates**

La Asociación de Empresarios de Promoción Turística de Camariñas convoca la cuarta edición de su concurso de escaparates, que se desarrollará entre el 2 de diciembre y el 5 de enero del próximo año. En la actividad podrán participar todos los socios que tengan un establecimiento comercial. El plazo de inscripción terminará el viernes. Las bases pueden consultarse en la página web de la entidad convocante del certamen.

LUIS RODRÍGUEZ PRESIDENTE DE ASOAR-ARMEGA

«Os recortes hai que facerlos a quen esgota os caladoiros»

O responsable da asociación cre que se discrimina á flota artesanal

JUAN VENTURA LADO

CARBALLO / LA VOZ

Luis Rodríguez Domínguez (Corcubión, 1968) asumió en setiembre a presidencia da Asociación de Armadores de Artes Menores de Galicia (Asoar-Armea). Dende entón leva denunciando a inxustiza que supón para a pesca artesanal a imposición dunhas cotas de producción que condenan ó sector á morte. Para el, só a unión dos profesionais e a creación dun mercado comarcal pode garantir o futuro desta columna fundamental da economía da Costa da Morte.

—¿Cales son os problemas que introduce no sector o reparto de cotas pesqueiras?

—O problema de orixe é que a cota que asignan para España non chega para todas as flotas. Entón, o que se está a facer é un reparto por distintos segmentos, dicir, volantas, arrastre, palangre de fondo, cerco e o que quedaría, que é a pesca artesanal. Nós levamos tempo manifestando o noso pesar e que non estamos de acordo por un razón sinala: hai catro, cinco, seis anos que se levan facendo paradas biolóxicas para recuperar as distintas especies, con distintos subsidios para o resto de artes, pero en ningún momento para a pesca artesanal, que nese tempo seguía pescando. De hai dous anos para aquí, vemos que esas especies están nun ni-



Luis Rodríguez é dende hai dous meses o presidente da asociación de armadores. MARCOS RODRÍGUEZ

vel óptimo de recuperación. Ai demostrouse que a incidencia da flota artesanal nos recursos é mínima.

—¿Por que pensa que non se lle deben aplicar recortes á pesca artesanal?

—Porque é a parte máis importante a nivel socioeconómico que hai no litoral. O resto non tenen, para nada, a mesma capacidade de xerar emprego e respectuosas co medio ambiente. Por iso estamos totalmente en contra. Os recortes hai que facerlos a quen esgota os caladoiros e os únicos que estive-

mos parados máis de tres meses fomos nós.

—¿Cree que a atomización das artes menores dificulta a defensa dos seus intereses?

—Volandeiros, palangre de fondo e demais teñen as súas propias asociacións que van a pedir específicamente o que lles interesa. Na artesanal, a parte de preguntarlle a Asoar-Armea tamén se lle consulta ás federacións de confraría e aí hai volanta, palangre de fondo e todo o demais. Entón está o problema de que se piden para uns, temen o que lles van dicir os ou-

tres. Isto non pode servir como escusa para que paguemos xustos por pescadores e que se nos estea dando un trato que non corresponde.

—¿Pensa que o reparto de cotas que non son rendibles supón un invitación á ilegalidade?

—Está claro que son cupos absolutamente irrisorios. Unha embarcación con 100 quilos de pescada á semana non ten para cubrir gastos. Por iso non entendemos que se nos impóna a nós un TAC cando non tivemos nada que ver nos motivos que obrigan a aplícalo.

«O 90% do sector quiere a lonxa comarcal»

O presidente de Asoar aposta decididamente pola lonxa comarcal e o traballo conxunto de todo o sector.

—¿Por onde deben ir as canles de comercialización?

—Hai un pequeno exemplo. Este ano, cando aconteceu o asunto da bacaladilla, a Administración autonómica e a central móveronse todo e más para que en pouco tempo esa flota tivera un financiamento. Aquí lévase pedindo unha parada biolóxica para o polbo non se sabe dende cando e parece ser que non hai interese ningún en facela. Iso dá unha boa medida do que hai.

—¿Por onde deben ir as canles de comercialización?

—É unha mágoa que se estean acabando os poucos fondos que quedan e que ao final, quedemos igual que estabamos antes. Eu e más o 80 ou 90 % dos sector pensamos que non é o mesmo ter 20 ou 30 lonxas na comarca que ter un só mercado local, no que habería moita más competencia e presenza de compradores, que non venían por 20 quilos dunha especie cando precisán 200 ou 300. Está clarísimo que a loita para subsistir temos que centrala en identificar os produtos da pesca artesanal. Tanto no centro de Europa, coma aquí en

España hai cada vez máis consumidores que queren saber como foi pescado iso que comen e se realmente ten a calidade ambiental que eles esixen. Cara aí é a onde debemos canalizarnos e non illadamente, porque dá a sensación que aquí cada un vai por libre. Non podemos beneficiar o percebe dun porto cando a Costa da Morte é toda a mesma e a calidade dese producto é praticamente igual ao do resto. Temos que empezar a traballar con cabeza e sentido empresarial e de innovación constante. Para medrar e vendernos fóra de aquí non nos podemos dividir, senón sumar.

—¿Que lle falta a este sector para ser a verdadeira alternativa económica e desenvolvemento na Costa da Morte?

—Este é un sector moi individualista e cada vez que se trata de facer algo en común, fan falta unha morea de reunións para que a xente o entenda. Aquí non hai una serie de criterios obxectivos que valeren non só para a xente que estamos traballando agora, se non aqueles rapaces que buscan unha alternativa virán que existe unha base para ir medrando, non a pasos axigantados, pero pouco a pouco. Que sentirán que ten sentido o que fan. Fáltanos iso.